

ДОКУМЕНТИ: ПОЛИТИЧКИ МАНИФЕСТ ИТАЛИЈАНСКОГ ПОКРЕТА НАЦИОНАЛНОГ ПРЕПОРОДА

Слобода народа и социјална држава

Иако протеране на далеку маргину медијског простора, у данашњој Европи постоје политичке и интелектуалне снаге болно свесне какви су неминовни расплети ако се наставе актуелни процеси у друштву, привреди, демографији, екологији... И поседују вољу да се супротставе. Јасно им је, међутим, да снаге класичне деснице и класичне левице одавно већ немају благотворне одговоре на епохална искушења и да су део проблема, а не део решења. Отуд потрага за „трећим путем”. Као илустрацију и један од могућих начина оваквог мишљења, свакако не једини, преносимо програмски документ италијанског Покрета националног препорода. Многе од предложених мера директно су применљиве и у Србији

Све да на шне ре ал по ли тич ке сна ге, од де сних це до ле ви це, ком пакт но бра не исту иде ју, исте про јек те, исту ви зи ју све та и бу дућ но сти. Ни-ко се не ба-ви кон-крет-но ин-те-ре-си-ма европ-ских на-ро-да, ни-ко не сме да до-ве-де у пи-та-ње дог-ме ко-је нам на-ме-ћу ма-сов-на кул-ту-ра и по-ли-тич-ка кла-са, ко-ји-ма отво-ре-но упра-вља-ју ве-ли-ке фи-нан-сиј-ске цен-тра-ле с ону стра-ну оке-а-на: ин-ди-ви-ду-а-ли-зам, по-тро-шач-ко дру-штво, де-ре-гу-ла-ци-ја и еко-ном-ска гло-ба-ли-за-ци-ја, уки-да-ње на-ци-о-нал-них вред-но-сти и иден-ти-те-та. Сто-га ути-сак јав-ног мње-ња да ни-је уоп-ште уме-сно кри-ти-ко-ва-ти тај је-ди-ни по-ли-тич-ки обра-зац – ли-бе-рал-де-мо-крат-ски – ко-ји ва-жи за све љу-де, као и по-сле-дич-ни кон-цепт сло-бод-ног тр-жи-шта ко-је те-жи да за-ду-жи на-ро-де и да сва-ког по-је-дин-ца све-де на по-тро-ша-ча. У том хо-ду ка про-гре-сив-ној хо-мо-ло-га-ци-ји не-ма ви-ше ни тра-га ди-ја-лек-тич-кој рас-пра-ви, не-ма ни-ка-квог ал-тер-на-тив-ног пред-ло-га. Опо-зи-ци-ја игра све бле-ћу уло-гу у ко-јој се уоп-ште не ба-ви су-шти-ном про-бле-ма ни-ти се бо-ри про-тив то-га. У од-бра-ну на-ци-о-нал-ног су-ве-ре-ни-те-та и европ-ског иден-ти-те-та, у од-бра-ну пра-ве плу-ра-ли-стич-ке ди-на-ми-ке ко-ју да-нас гу-ши за-ве-ра ћу-та-ња мас-ме-ди-ја, ра-ђа се, што је дуж-ност ко-ја се не мо-же ви-ше од-ла-га-ти, во-ља да се ство-ри *је-дин-ство на-ци-о-нал-них сна-га*

.

Ита ли ја мо ра да по вра ти сво ју ауто но ми ју у ве ли ким ге о стра те шким, по ли тич ким и еко ном ским из бо ри ма. Они мо ра ју да бу ду мак си мал но при ла го ће ни по тре ба ма на ци о нал не за јед ни це . У том ци-љу по-треб-но је од-би-ти атлант-ски гло-ба-ли-стич-ки обра-зац ко-ји же-ли да на-ро-де иш-чу-па из ко-ре-на њи-хо-вих тра-ди-циј-ских вред-но-сти и оби-ча-ја и да се спре-чи укуп-ни про-је-кат у ко-ме би по-ли-ти-ка и рад не-по-врат-но пре-шли у слу-жбу „ко-смо-по-лит-ског” па-ра-зи-ти-зма. По-што се ви-тал-не ган-гли-је свет-ске иде-о-ло-шке, по-ли-тич-ке и мо-не-тар-не до-ми-на-ци-је на-ла-зе у Ва-шинг-то-ну и у Лон-до-ну, бор-ба за сло-бо-ду и са-мо-о-дре-ђе-ње на-ро-да мо-ра да до-би-је, без сум-ње, ка-рак-тер кр-ста-шког по-хо-да про-тив аме-ри-ка-ни-зма. Тре-ба се бо-ри-ти про-тив агре-сив-не атлант-ске и за-пад-не по-ли-ти-ке. Тре-ба спре-ча-ва-ти и од-би-ја-ти пла-но-ве ве-ли-ких ме-ђу-на-род-них фи-нан-сиј-ских ин-сти-ту-ци-ја ко-је же-ле да по-го-де у ср-це не-за-ви-сност на-ци-ја и да „опе-ље-ше” њи-хо-во бо-гат-ство. У свим европ-ским зе-мља-ма тре-ба по-кре-ну-ти кам-па-њу за крај оку-па-ци-је и вој-не агре-си-је од стра-не тру-па САД, кам-па-њу ко-ја тре-ба да кул-ми-ни-ра у за-кљу-че-њу атлант-ског по-гла-вља и у из-ла-ску из НА-ТО пак-та.

Осло бо ће ни аме рич ке прет ње, на ро ди Ме ди те ра на и Бли ског Ис то ка мо ћи ће да на ћу, у ја кој и не за ви сној Евро пи, по ли тич ки и вој ни осло нац ко ји мо же да по ну ди при род ну еко ном ску са рад њу и ег зи стен ци јал ни мир ка кве не до зво ља ва ју Ва шинг тон и Лон дон са сво јим до са да шњим уце на ма У за-ме-ну за струк-ту-ре ко-ји-ма су САД ви-ше од

пе-де-сет го-ди-на за-ро-би-ле европ-ски су-ве-ре-ни-тет, мо-ра-ће да до-ђе ве-ли-ки ре-ги-о-нал-ни блок ко-ји је са-мо-до-во-љан и спо-со-бан да ин-те-гри-ше енер-ги-ју раз-ли-чи-тих зе-ма-ља чла-ни-ца и ко-ји је у ста-њу да се успе-шно так-ми-чи у про-из-вод-њи и тр-го-ви-ни са до-лар-ским и јен-ским под-руч-ји-ма. У оче-ки-ва-њу по-сти-за-ња тог ци-ља по-треб-но је од-би-ја-ти све оне пред-ло-ге ко-ји са-др-же од-у-ста-ја-ње од по-је-ди-них на-ци-о-нал-них су-ве-ре-ни-те-та, без ства-ра-ња европ-ског су-ве-ре-ни-те-та, и ко-ји има-ју је-ди-ни циљ да пот-чи-не Евро-пу ло-ги-ци ли-бе-рал-ног тр-жи-шта и дик-та-ту ве-ли-ких фи-нан-сиј-ских кру-го-ва.

По-треб-но је од-луч-но и хра-бро бра-ни-ти се од Ма-стрих-та, јер су у игри те-мељ-на пи-та-ња, као што је и сам спас европ-ских на-ци-ја Из то-га не-ће мо-ћи да се ство-ри, са по-вре-ме-ним стан-ка-ма, но-ва европ-ска на-ци-ја, јер ни-ка-да се ни-је де-си-ло у исто-ри-ји да мо-не-та мо-же да ство-ри др-жа-ву. На-су-прот то-ме, др-жа-ве тре-ба да ис-ку-ју мо-не-ту да би га-ран-то-ва-ле сво-је по-тре-бе и упра-вља-ле сво-јим су-ве-ре-ни-те-том. Са Ма-стрих-том ми ни-смо ви-ше ни-шта: ни Ита-ли-ја-ни, ни Евро-пља-ни, ни сло-бод-ни љу-ди.

До-ве-сти при-вре-ду под кон-тро-лу по-ли-ти-ке, од-но-сно у функ-ци-ју за-јед-ни-це. У окви-ру оп-штег по-што-ва-ња ин-ди-ви-ду-ал-не сло-бо-де, и еко-ном-ска сфе-ра, по-што про-из-во-ди бо-гат-ство, мо-ра да бу-де за-шти-ће-на и охра-бре-на. Ипак, при-вред-на иници-ја-ти-ва мо-ра-ће да се кре-ће по-шту-ју-ћи на-ци-о-нал-не ин-те-ре-се, па са-мим тим у окви-ру стро-гог про-гра-ми-ра-ња из ко-га ће мо-ра-ти да из-ра-сту они сек-то-ри про-из-вод-ње и услу-га у ко-ји-ма је ин-тер-вен-ци-ја др-жа-ве – ди-рект-на или ин-ди-рект-на – нео-п-ход-на. На тој по-став-ци усред-сре-ђе-ној на за-шти-ту на-ци-о-нал-ног ин-те-ре-са – за-шти-ту ко-ја се не мо-же за-не-ма-ри-ти због ка-при-ца по-је-дин-ца или ве-ли-ких ин-ду-стриј-ских и фи-нан-сиј-ских гру-па – ра-ђа се, на пр-вом ме-сту, по-тре-ба за кон-тро-лом из-вр-шних ор-га-на На-род-не бан-ке, уз пу-ну сло-бо-ду из-бо-ра у по-гле-ду еко-ном-ске по-ли-ти-ке. То је сло-бо-да ко-ја се из-ра-жа-ва у дис-крет-ном де-ло-ва-њу на есконт-ну сто-пу, ути-ца-ју на кре-ди-те и ли-квид-ност, од-у-зи-ма-ју-ћи те по-лу-ге при-вре-де из ру-ку мон-ди-ја-ли-стич-ких цен-тра-ла. Ако је бе-сми-сле-но да др-жа-ва упра-вља ак-тив-но-сти-ма ко-је мо-гу да оме-та-ју ди-на-ми-ку тр-жи-шта и да на тај на-чин угро-зе пред-у-зет-нич-ко пра-во гра-ђа-на, у не-ким сек-то-ри-ма од при-мар-ног дру-штве-ног ин-те-ре-са пот-пу-но је еви-дент-на по-тре-ба др-жав-не ин-тер-вен-ци-је. По-себ-но ми-сли-мо на здрав-ство, обра-зо-ва-ње, на-уч-на ис-тра-жи-ва-ња, ин-фор-ми-са-ње, кре-ди-ти-ра-ње и енер-ги-ју. Не тре-ба за-бо-ра-ви-ти ни ко-му-ни-ка-ци-је, ве-ли-ке авио ин-ду-стри-је и фа-бри-ке оруж-ја. Ове зад-ње су, пак, пра-ве „ви-зит кар-те” јед-не на-ци-је, а из њи-хо-вих успе-ха ра-ђа-ју се по-зи-тив-нин ефек-ти ка-ко за пре-стиж ита-ли-јан-ског ра-да у све-ту, та-ко и за за-по-сле-ност и плат-ни би-ланс. След-стве-но то-ме тре-ба се бо-ри-ти и про-тив лу-дач-ке тр-ке за при-ва-ти-за-ци-јом, рас-про-да-јом би-ло ко-је про-из-вод-не ак-тив-но-сти ко-ју да-нас кон-тро-ли-шу др-жа-ва и ло-кал-не уста-но-ве. Уоп-ште ни-је тач-но да при-ва-ти-за-ци-јом мо-же да се из-ле-чи при-вре-да.

Од 1991. до 1998. јав-ни дуг је ка-та-стро-фал-но пре-шао са 101,4 на 124 од-сто ин-тер-ног бру-то про-из-во-да.

Ради заштите националних интереса од мондијализма, са европским земљама за интересе својим за пољитичку и економску стабилност континената треба координирати: – заједничке мере спољне политике и оружја не силе; – протекциони стичке мере за велику страшеку индустрију на оружања; – мере за привилегије националне индустрије и радне снаге Треба по-ново размотрити на брзину прихватање обевере у Споразуму о неширењу атомског оружја, на Хелсиншкој конференцији, у Њујоршкој декларацији о приступачној Светској трговинској организацији, итд... Те обевере морају бити прилагодене правим националним интересима, а сада их напуштају. У отвореном сукобу са значајним културом, лаичком и религиозном, спремно да прихвати диктате и пројекте мондијалистичке плутократије, ми се сврставамо потпуно, без икакве резерве против, против модела нарављеног да нас убије „мултикултурализмом“, масовном вишерадном мешавином, друштвом дресираним да се не брани пред смртним опасностима. Скривен иза маске мирољубивог и грађанског суживота, то је заправо криминални план замишљен да обесприроди народе, да их ишчупа из њиховог корена и да у њима избрише сваки осећај идентитета. Све у све, да их усмери да буду јефтина „роба“ или „фактори јефтиних производње“. Нације код којих је овај план већ далеко од макао у реализацији нуде нам драматичан пример каква би могла бити судбина Европе у блиској сутрашњици. Потребно је да се одмах предузму:

– прецизне и неодоложне мере контроле миграционог кретања;

– мере за заштиту европског становништва преко санитарне контроле странаца;

– мере да се одмах избаце илегалци, посебно они којима је у току неко суђење или су већ осуђивани за „обичан криминал“:

– мере да приликом запошљавања предност имају држављани.

У тој оптици треба ревидирати – наравно, у рестриктивном смислу – закон о давању држављанства и међународног усвајања деце. Европске нације имају потребу за слободом, незавишношћу и самостојношћу. Имају потребу да се врате достојанству националног идентитета. Против забрињавајућег пада рађања, против растућег породичног и друштвеног распадања, против ширења девијантних понашања, потребно је вратити *по-родицу у средиште друштва*

По рођица је при родно место где се прошле генерације спајају са будућим генерацијама. Она је суштинска устајна за фички и морални наставак и развој нације. По рођица мора да буде економски и правно привилегиована (прилагођавање породичних прихода и фискалних оптерећења, конкретна помоћ мајкама, кућном раду и бризи о старима) како би **потпуно повратила**

своју васпитну улогу, као и улогу о бризи за своје чланове. Осим тога, потребна је школска реформа која ће – поред тога што пружа образовање довољног нивоа и вишег квалитета – вратити осећај одговорности, смиола за жртву и смиола за дужност код ученика и професора и у којој ће меритократија бити једини дискриминантни критеријум. Осим тога, треба искоренити свако снобистичко презирање или девалвацију мануелног рада, који, на супрот ме, ваља славити као неопходну базу за националну привреду и етику, преко одговарајућих економских и социјалних признања, таквих да учине узалудним сваки страни допринос. Чврсте руке, креативни ум наших радника за Италију су част, као и моћ наших стручњака, истраживача и људи из културе. Не показујући да их занима стварни интерес народа, либералдемократски режим наставља да тврди да жели да реформише италијански устав, али толико растурбљене уставне реформе у ствари су ниски ударци који треба да створе код италијанског народа утисак новог. Управаће се олигархијски, али је достигнуће што ће се то чинити на технички бржи начин. Са друге стране, када се то у историји видеља права институционална реформа, ако је води стара владајућа класа?

По тврђује мо да је криза која уништава институције изазвала противљење сијема партијског јавног мненја, које је са да у протрзи за новим начинима партијципације и ослобађања државних институција од старих устајаких, промашењих образаца За то ће уставотворна скупштина морати да предствља народну вољу и да покрене промену. Данашњу трагичну ситуацију са јавним дугом отежавају деценије корупције, некомпетентности, неефикасности и криминалне сервилности

пре-ма „ме-ђу-на-род-ним” фи-нан-сиј-ским ин-те-ре-си-ма. Је-ди-но ре-ше-ње ко-је су да-на-шње вла-де уме-ле да сми-сле је стал-но по-ве-ћа-ње по-ре-ских на-ме-та, по-ред про-гре-сив-не ре-дук-ци-је те-мељ-них пра-ва гра-ђа-на, као што су пен-зи-ја и здрав-ство. Про-тив ка-мат-не др-жа-ве, а у од-бра-ну гра-ђа-на, при-ват-них пред-у-зет-ни-ка и за-по-сле-них, по-треб-не су хит-не ме-ре да пре-ста-не ра-сип-ни-штво, са по-себ-ним освр-том на до-при-но-се ко-ји се упла-ћу-ју УН и при-вид-ној Европ-ској уни-ји, на вој-не тро-шко-ве за „ми-ро-љу-би-ве ми-си-је” ко-је слу-же је-ди-но ин-те-ре-си-ма САД, на та-ко-зва-ну „ху-ма-ни-тар-ну по-моћ” ко-ја че-сто за-вр-ша-ва на цр-ном тр-жи-шту и ко-ја ште-ти тра-ди-ци-о-нал-ној ло-кал-ној еко-но-ми-ји. Нео-п-ход-но је усва-ја-ње озбиљ-них ме-ра *про-тив из-бе-га-ва-ња пла-ћа-ња по-ре-за од стра-не мул-ти-на-ци-о-нал-них ком-па-ни-ја* и бан-кар-ског, фи-нан-сиј-ског и оси-гу-ра-ва-ју-ћег си-сте-ма ко-ји не са-мо да до-при-но-си уве-ћа-њу већ на-не-те ште-те од стра-не пи-рат-ске и не-кон-тро-ли-са-не кон-ку-рен-ци-је у на-ци-о-нал-ној про-из-вод-ној ствар-но-сти, већ јој се и ру-га.

По-треб-но је да по-но-во стек-не-мо вла-сни-штво над на-шом при-вре-дом, уве-де-мо со-ци-ја-ли-за-ци-ју пред-у-зе-ћа ра-ди од-бра-не ита-ли-јан-ских по-ро-дич-них бу-џе-та и спа-се-мосо-ци-јал-ну др-жа-ву. По-што не-ма-ју на-ме-ру да ишта учи-не да из-ме-не са-да-шњи „ста-тус кво”, са-да-шње вла-сти не мо-гу ни-шта да пред-ло-же што би би-ло ствар-но ефи-ка-сно про-тив не-за-по-сле-но-сти. Ми сма-тра-мо, пак, да са-мо по-нов-но осва-ја-ње пу-не не-за-ви-сно-сти, ка-ко по-ли-ти-чке, та-ко и еко-ном-ске, мо-же да омо-гу-ћи на-шој при-вре-ди да се ефи-ка-сно так-ми-чи ка-ко на ме-ђу-на-род-ним тр-жи-шти-ма, та-ко и на до-ма-ћем. Ни-ка-кав спољ-ни ве-то не мо-же да спре-ча-ва сло-бо-ду тр-го-ви-не са би-ло ким (алу-ди-ра-мо на зах-тев САД да се утвр-де за-ко-ни ко-ји ва-же за дру-ге на-ци-је). Не-за-ви-сна Евро-па и при-вре-да под кон-тро-лом до-ма-ће по-ли-ти-ке је-ди-ни су пу-те-ви ка за-шти-ти ита-ли-јан-ског ра-да и ита-ли-јан-ских при-вред-ни-ка.

Нај-зад, суд-ство мо-ра хит-но да се вра-ти сво-јим ин-сти-ту-ци-о-нал-ним за-да-ци-ма не-при-стра-сног де-ље-ња прав-де и да од-би-је ма ка-кав ком-про-мис са по-ли-ти-ком ко-ја му од-у-зи-ма сва-ко до-сто-јан-ство, срo-за-ва-ју-ћи га на уло-гу спе-ци-јал-ног су-да. У том ци-љу оба-ве-зу-је-мо се да на под-сти-ца-ње јав-ног мње-ња про-тив спе-ци-јал-них за-ко-на. На-и-ме, „за-кон Шел-ба”, „Кра-љев-ски за-кон”, „За-кон Ман-чи-но” и „за-ко-ни о по-кај-ни-ци-ма” пред-ста-вља-ју не-га-ци-ју са-ме сло-бо-де и си-сте-мат-ску ко-ди-фи-ка-ци-ју по-ли-ти-чке зло-у-по-тре-бе и огре-ше-ња. Тим за-ко-ни-ма, ин-стру-мен-тал-ним и ан-ти-де-мо-крат-ским, не при-зна-је-мо ни-ка-кво пра-во гра-ђан-ства у зе-мљи ко-ја је, као Ита-ли-ја, би-ла ве-ко-ви-ма ко-лев-ка пра-ва. Ни-ка-ква ал-тер-на-ти-ва не мо-же да се пој-ми и ни-ка-кав ствар-но за-шти-ће-ни ин-те-рес, ако се не га-ран-ту-ју пра-ви-ла у ве-зи са пра-вом на ми-шље-ње. За по-сти-за-ње свих тих ци-ље-ва сма-тра-мо да је по-треб-но **је-дин-ство на-ци-о-нал-них сна-га** пу-тем

наџ циџ оџ налџ не скупџ штиџ не

отво-ре-не свим гру-па-ма, кул-тур-ним цен-три-ма, асо-ци-ја-ци-ја-ма, но-ви-на-ма, ча-со-пи-си-ма, лич-но-сти-ма из све-та ра-да и кул-ту-ре. Те сна-ге, иако се ис-ка-зу-ју пре-ко по-себ-них осе-ћа-ња и спе-ци-фич-них ана-ли-за, пре-по-зна-ју се у за-јед-нич-кој же-љи за из-ба-вље-њем и сло-бо-дом. По-зи-ва-мо на окуп све Ита-ли-ја-не ко-ји су де-це-ни-ја-ма би-ли ба-че-ни на мар-ги-не за-то што су од-ба-ци-ли ко-руп-ци-ју и по-ли-ти-ку пар-ти-ја. По-треб-но је уче-шће свих да би се, већ од да-нас, оства-рио но-ви по-ли-тич-ки су-бје-кат – про-тив-ник је-дин-стве-не пар-ти-је ли-бе-рал-де-мо-кра-ти-је.

<

(Сеп-тем-бар 2005)